

gaa til Udvalget om det statistiske Bureau. Man siger, at det statistiske Bureau er lidt langsomt i sit Arbejde, og at dets Beretninger komme lidt for sent frem; og for at fremhjælpe dette har man af og til givet større Bevillinger til statistisk Bureau; om det har hjulpet i den sidste Tid, det veed jeg ikke. Men om dette Udvalg om statistisk Bureau vil jeg sige, at alle Sporene indtil Dato vende indad, og ingen udad, saa jeg er ikke sikker paa, at vi gennem dette høje Udvalg ville faa en indgaaende Behandling af det Spørgsmaal, her er Tale om. Jeg vil nu sige, at hvis det skal være saaledes, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Bjørnsbaf) har sagt, at dette Forslag kun skal behandles i Forbindelse med Spørgsmaalet om Organisation af Seminarierne, forudsætter jeg, at det tidligere Forslag, det meget ærede Udvalg har til Behandling, om Lønninger ved de lærde Skoler, ogsaa maa behandles i Forbindelse med Spørgsmaalet om Organisationen af de lærde Skolers Undervisning, og jeg kan da ikke nægte, at alene de to Forslags Behandling i det antydede Omfang vilde efter mit Skøn give et dertil særlig kyndigt Udvalg, som var nedsat i Oktober Maaned, udelukkende nok at bestille udenfor Salens Arbejde hele Samlingen igennem. Hvad vil der da ikke ske for det ærede forhandlende Parti, naar det saaledes dynger store omfattende Lovforslag, som jo ved Behandlingen end yderligere ville faa en mere omfattende Karakter, sammen i samme Udvalg? Jeg henstiller blot til det høje Flertal, om det er rigtigt. Jeg kan ikke se den mindste Forskel paa denne Fremgangsmaade fra det høje forhandlende Partis Side, og den, man anvendte i den Periode, da man var overbevist om, at man ingen Ting kunde sætte igennem med det daværende Ministerium. Jeg erkender, at det naturligtvis er blevet et langt behageligere og medgørligere Ministerium — efter som Folk siger da — siden det blev provisorisk, men det forekommer mig, at Fremgangsmaaden er akkurat den samme. Deraf skulde nu følge et andet Forslag fra min Side, men det skal jeg, som sagt, ikke gøre forgæves Forsøg paa. Jeg skal ganske bøje mig for Flertallets Vilje, jeg retter blot denne lille Erindring til det forhandlende Partis Fremgangsmaade med Hensyn til Fordelingen af Sagerne i Udvalgene trods deres indbyrdes forskellige Bestaffenhed.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslag af E. Ravn om Sagens Henvisning til Udvalget angaaende Ordningen af statistisk Bureau vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Kirke- og Undervisningsministeren fra Folkestingssmeden for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) om Oprettelse af nye Lærereembeder.

(Forespørgselen findes i Tidende Sp. 939.)

Forespørgeren (Berntsen): Kort Tid efter, at den meget ærede Kirke- og Undervisningsminister havde overtaget sit Embede som Minister, udtalte han ved given Lejlighed her i dette Ting blandt andet følgende Ord: „Jeg veed i alt Fald med mig selv, at da jeg nu en Gang har faaet det Hørv af Kongen at administrere den danske Folkekirke og det danske Skolevæsen, saa skal det ikke, naar jeg forlader denne Plads — det være om kortere eller længere Tid — kunne siges, at disse Institutioner, som jeg betragter som de væsentligste her i Landet, have lidt den mindste Skade ved mine Fejl.“ Disse Ord, der findes i Folkestingstidende for Samlingen 1880—81 Sp. 1917, tør jeg vel anse for at have været et Slags Program for den meget ærede Ministers Virksomhed med Hensyn til Ledelsen af Kirke- og Skolevæsenet, og naar man nu ser tilbage paa de snart 10 Aar, der ere henrundne, siden de Ord faldt her i Tinget, saa vilde det være meget uberettiget og ubesøjet, om nogen vilde sigte den meget ærede Kirke- og Undervisningsminister for, at han i nogen særlig Grad i de 10 Aar er kommen her til dette Ting eller til Rigsdagen overhovedet for at paatalde Lovgivningsmagtens Medvirkning til Gennemførelse af gennemgribende Reformers paa Kirke- eller Skolevæsenets Omraade. Tværtimod, den ærede Minister har jo i den Henseende været meget tilbageholdende og konservativ; men derimod er den meget ærede Kirke- og Undervisningsminister gaaet en ganske anden Vej, en Vej, der er ulige bekvemmere, mageligere og behageligere end den mere trange og besværlige Lovgivningsvej. Saavidt jeg kan skønne, har den ærede Minister sat sig til Formaal, helt admini-